

NIEOPUSZCZENIE (1) *sb n*

A sg nieopuszczenie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Nieoddanie właścicielowi [czego]: A pokyby ktotáki vporny był/ żeby bydła wízelákiego [...] puścić niechciał/ tákowy [...] ítronie onéy [...] którém było záięté [...] trzy grzywny [...] przepada: o które winy [...] y nie opuśczenie rzeczy wyszšéy miánowaných/ vkrzywdzonému wolno będzie czynić prawnie *SarnStat* 1161.*

Cf **OPUSZCZENIE**

LWil